

Sandal

– Afet Kırat · 24 Ağustos 2012

Dalgalanan denizde sürüklenen sandaldım
Rüzgârla ilerledim nice ülkeler aştım
Bazen kâbusla kalktım bazen düşlere daldım
Yılmadım yenilmedim zorluklarla savaştım
Şimdi yıpranmış eski delik deşik sandalım
İstesem yüzer miyim kırılmadan son dalım?

Hep imrendim salınan gemilere yatlara
Ulaşmak imkânsızdı ama peşinden koştum
Aldırmadım motordan fıskıran feryatlara
Bazen sindim sularda bazen tufanla coştum
Neden küçüğüm diye isyanlara bulaştım
Gün geldi şükür ettim sükûnete ulaştım.

Yaladım denizlerin bitmek bilmez tuzunu
Onca suyun içinde susuzluktan kavruldu
Yüreğimde sakladım kuzeydeki buzunu
Her an batabilirdim fırtınayla savruldu
Gücenmedim hayata dik durmaktı tüm gayem
İnancımı içimde sakladığım sermayem.

Çekildim duruyorum sahilde bir kumsala
Gece soğuktan donup güneşte yanıyorum
Beni eskiten doğa ne yapar ki kum sala
Kıymetini bilmedim gençliği anıyorum
Koynumda yuva kurmuş türlü çeşit örümcek
Zamanla dağılırım kaçınılmaz tek gerçek.